

HEIMIR

II. ÁR.

WINNIPEG, FEBRÚAR, 1905.

NR. 2.

Úr disarmálum.

Þú fluttir í ókynni frá mér,
og frelsis þú leitaðir þar,
sem áður þú alls ekki vissir,
hvort auðn eða mannheimur var.

Og brott hafa stormar þig borið
um bárennar ókyrra flöt
að fjallsströnd í framanda landi,
þar flugvættum helgaðist sjöt.

En oft hef eg ástkveðjur sent þér
og alið þér hugsælu-ró. —
Þú segir mér sögur í rúnum,
en svarar mér aldregi þó.

Og draumóð þinn dylur mér hulda,
sem dynljóð frá skýfaraleik.
Og saga þín sést þar ei' glöggvar
en svifmynd af loftdreyfðum reyk.

Nú fela þig fargeymar hranna
og fjöll þau, er aldrei eg leit. —
Og dalhjúpur draum máls í fjarska
þig dæmir í ómuna reit.

Í útleð þú sveifst mér frá sjönnum,
og sundraðir minningaband.
Í hvarfstraum frá ættmenna hugum
þig heillar nú vonglapa land.

Styrkárr Vésteinn.